

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Università degli Studi di Palermo, Ministero della Salute, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca og Ministero del Tesoro

Sagsøgte: Gianni Pantuso, Angelo Tralongo, Maria Michela D'Alessandro, Nello Grassi, Carmela Amato (C-616/16), Giovanna Castellano, Maria Concetta Pandolfo, Antonio Marletta, Vito Mannino, Olga Gagliardo, Emilio Nardi, Maria Catania, Massimo Gallucci, Giovanna Pischedda, Giambattista Gagliardo (C-617/16)

Konklusion

- 1) Artikel 2, stk. 1, litra c), og artikel 3, stk. 1 og 2, i samt bilaget til Rådets direktiv 75/363/EØF af 16. juni 1975 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om virksomhed som læge, som ændret ved Rådets direktiv 82/76/EØF af 26. januar 1982, skal fortolkes således, at enhver speciallægeuddannelse på heltids- eller deltidsbasis, der er indledt i 1982 og fortsat indtil 1990, skal aflønnes med et passende beløb som omhandlet i det nævnte bilag, forudsat at denne uddannelse vedrører en speciallægeuddannelse, der er fælles for alle medlemsstaterne eller for to eller flere af disse og er nævnt i artikel 5 eller 7 i Rådets direktiv 75/362/EØF af 16. juni 1975 om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for læger omfattende foranstaltninger, som skal lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser.
- 2) Artikel 2, stk. 1, litra c), og artikel 3, stk. 1 og 2, i samt bilaget til direktiv 75/363, som ændret ved direktiv 82/76, skal fortolkes således, at eksistensen af en forpligtelse for en medlemsstat til at fastsætte bestemmelse om aflønning med et passende beløb som omhandlet i dette bilag for enhver speciallægeuddannelse på heltids- eller deltidsbasis, der er påbegyndt i 1982 og fortsat indtil 1990, ikke afhænger af, at denne medlemsstat har truffet foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 82/76. Den nationale domstol har pligt til, når den anvender bestemmelser i national ret, hvad enten de er ældre eller yngre end et direktiv, i videst muligt omfang at fortolke dem i lyset af ordlyden af og formålet med disse direktiver. Hvis det med direktiv 82/76 tilsigtede resultat på grund af manglende nationale foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv ikke kan opnås ved fortolkning — idet den nationale ret i dens helhed tages i betragtning, og de fortolkningsmetoder, der er anerkendt i denne ret, anvendes — forpligter EU-retten den pågældende medlemsstat til at erstatte det tab, som er forvoldt private på grund af den manglende gennemførelse af det nævnte direktiv. Det påhviler den forelæggende ret at undersøge, om samtlige de betingelser, som er opstillet med hensyn hertil i Domstolens praksis, er opfyldt, for at denne medlemsstat kan ifalde et ansvar i henhold til EU-retten.
- 3) Artikel 2, stk. 1, litra c), og artikel 3, stk. 1 og 2, i samt bilaget til direktiv 75/363, som ændret ved direktiv 82/76, skal fortolkes således, at speciallægeuddannelser på heltids- eller deltidsbasis, der er påbegyndt i 1982 og fortsat indtil 1990, skal aflønnes med et passende beløb som omhandlet i det nævnte bilag under uddannelsens varighed fra den 1. januar 1983 indtil afslutningen af uddannelsen.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 27.2.2017.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 24. januar 2018 — Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) mod European Food SA

(Sag C-634/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — EU-varemærker — ugyldighedssag — ordmærket FITNESS — afslag på
ugyldighedsbegæringen)

(2018/C 104/11)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Rajh, som befuldmægtiget)

De andre parter i appelsagen: European Food SA (ved avocat I. Speciac) og Société des produits Nestlé SA, Vevey (ved Rechtsanwältinnen A. Jaeger-Lenz og S. Cobet-Nüse samt ved Rechtsanwalt A. Lambrecht)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 86 af 20.3.2017.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 9. juni 2017 — Petra Dziatkowiak og Thomas Erich Heinz Dziatkowiak mod TUIfly GmbH

(Sag C-352/17)

(2018/C 104/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hannover

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Petra Dziatkowiak og Thomas Erich Heinz Dziatkowiak

Sagsøgt: TUIfly GmbH

Sagen blev ved Domstolens kendelse af 24. november 2017 slettet fra Domstolens register.

Appel iværksat den 13. september 2017 af Thomas Murphy til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 4. juli 2017 i sag T-90/16 — Murphy mod EUIPO

(Sag C-538/17 P)

(2018/C 104/13)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Thomas Murphy (ved N. Travers, SC, J. Gormley, BL, og solicitor M. O'Connor)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) og Nike Innovate CV

Ved kendelse af 30. januar 2018 har Domstolen (Niende Afdeling) afvist appellen.
